

Publicerad 2009-09-09 20:55 av robertaflack

min hemlighet

Jag har lärt mig att ha tillslutna läppar....
lärt mig att utplåna mig själv, hon som var jag.
Jag lärde mig att vika undan...
kväva det som var jag.

Hon som var jag finns inte mer....
är som ett eko av en svunnen tid.

Jag lärde mig tidigt att utplåna henne....
för att skydda mig själv.

Hon var länge jag....
sa: nej...nej.
Till slut blev hon ett med mig...
lärde sig att stänga av känslorna, spelade med.

Blev clownen för att dölja smärtan.
Men nu är såpbubblan på väg att brista.

Och ingen...ingen ser.
Poffså är hon borta.
Vem?

Båda två som blivit ett.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren robertaflack med Poeter.se id #29240 innehar upphovsrätten